

Opfyldelse. Og det ærede Medlem Hr. P. Munch synes at have indset, at det var et forfængeligt Haab, at vi fra vor Side nu vilde nøjes med at tage den højtærede Udenrigsministers Ord til Efterretning. Jeg maa udtrykke min Forundring over, at det ærede Medlem Hr. P. Munch virkelig har kunnet tro, at de folkeretlige Udtalelser, som den højtærede Udenrigsminister fremsatte, skulde kunne forandre vort Syn paa de Principper, paa hvilke dette Lovforslag bygger, baade i folkeretlig og, først og fremmest, i udenrigspolitisk Henseende. Det ærede Medlem talte om, at det gik jo i Gaar, som det var gaaet den foregaaende Gang, at naar Udenrigsministeren havde haft Ordet, rykkede der straks en hel lille Armé frem — det var det militære Sprog, det ærede Medlem bevægede sig i — for at genere den højtærede Udenrigsminister paa den bedst mulige Maade. Samtidig synes det mig dog, at det ærede Medlem Hr. P. Munch i sit Indlæg i Eftermiddags tog stærkere, endog ikke saa lidt stærkere Forbehold overfor det foreliggende Forslag, end han tidligere har gjort. Jeg noterede mig et enkelt Udtryk i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde saaledes, at de foreliggende Lovforslag skulde jo ændres i meget væsentlig Grad, i meget væsentlig Grad; hvor langt dette „i meget væsentlig Grad“ vil strække sig, derom udtalte det ærede Medlem Hr. P. Munch sig ikke, men det vil vi jo faa at se under den kommende Udvalgsbehandling. Man skulde vel ikke kunne tage disse Udtalelser fra det ærede Medlem som et Vidnesbyrd om, at den rene Afrustningsglæde, som den højtærede Forsvarsminister har følt overfor dette Lovforslag, i temmelig vidtgaaende Grad skulde blive beskaaret af det radikale Parti under de kommende Udvalgsforhandlinger?

Jeg skal i øvrigt kun komme ind paa enkelte af det ærede Medlem Hr. P. Munchs øvrige Udtalelser. Det ærede Medlem talte — det var ikke sidste Gang, men forrige Gang, han havde Ordet — en Del om Forholdene ved Østersøen, for saa vidt de vedrører Randstaternes Flaader; han talte ogsaa i Eftermiddags om Finland og nævnte, at dette ved sin Optagelse i Folkeforbundet havde ønsket at faa en Statsmarine paa paa 11 600 Tons. Og saa fortsatte det ærede Medlem med at sige, at den Ordning, vi for Danmarks Vedkommende i saa Henseende staar overfor at skulle gennemføre, drejer sig om en Styrke paa 8—9 000 Tons. — det findes i Folketingstidenden Sp. 1829: „Springet er ikke overvældende stort mellem den højtærede Forsvarsministers For-

slag til en Statsmarine og den Marine, Finland som Maksimum har Lov til at holde.“ Senere talte det ærede Medlem om de forskellige Flaadestyrker, som Randstaterne, Estland o. s. v., har. Estland har i Øjeblikket mellem 6 000 og 7 000 Tons etc. Jeg maa sige, at det er vanskeligt at forstaa, hvorledes det ærede Medlem overhovedet kan foretage endog en blot indirekte Sammenligning mellem det Forslag om en Statsmarine, som den højtærede Minister her har fremsat, og den Marine, som Finland paa det nuværende Tidspunkt har, for saa vidt som det her foreliggende Lovforslag jo tager Sigte paa en Marine med Inspektionsskibe, Motorbaade, Flyverbaade o. s. v., som alle er uden al virkelig Bevæbning og som Følge deraf ogsaa blottet for en hvilken som helst Kampværdi. Og hvad Estland angaar, taaler jo det, der er foreslaaet fra den højtærede Ministers Side, ingen Sammenligning med de 6—7 000 Tons Jagere, Torpedobaade og Undervandsbaade, som Estland har.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte i øvrigt i Eftermiddags om de forskellige udenlandske Udtalelser, som man her havde paaberaabt sig. Han delte den højtærede Udenrigsministers Opfattelse af, at man skulde ikke indkalde Hjelpetropper fra Udlandet. Han advarede imod at tillægge disse Udtalelser for megen Betydning, thi Forholdet var jo dog i Virkeligheden det, at disse Udtalelser, der fremkom fra Udlandets Side, var mere Udtryk for egoistiske udenlandske Statsinteresser end just for Hensynet til danske Statsinteresser. Ja, der er neppe nogen, der tvivler om, at de Synspunkter, som man fra Udlandet fremfører, er Udtryk for Udlandets Interessesynspunkter i denne Sag — det følger ganske af sig selv —, men da vi nu en Gang er et Led blandt andre Stater, da vi oven i Købet tilhører det Statssamfund, der hedder Folkenes Forbund, er det med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi selv placerer os, ikke uden Betydning at lytte til de Udtalelser, der fremkommer fra Udlandet, og jeg vil i alle Tilfælde anerkende, at den højtærede Udenrigsminister i saa Henseende sagde til mig, at det var jo meget ansete og fremragende Statsmænd og Politikere, hvis Ord jeg havde gengivet, hvad enten de nu stod i direkte Relation til disse Forslag, eller de kun i Almindelighed uden at tage direkte Sigte paa disse Forslag beskæftigede sig med de Principper, paa hvilke de hvilede, det Problem, som de behandlede. Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om, at vi havde nævnt svenske Røster, Friherre Marks von